

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi S. S.,
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn. akt
III AUa 2336/21,
z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 17 kwietnia 2024 r.,

odrzuca skargę.

Oktawian Nawrot Grzegorz Żmij Tomasz Przesławski

[SOP]

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 24 stycznia 2024 r. (data prezentaty biura podawczego) S.S. (dalej: „Skarżąca”) wniosła „skargę na bezczynność Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 11 października 2021 r. sygn. akt VI U 1235/21.” W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że „apelacją z dnia 30 listopada 2021 r. odwołała się od wyżej powołanego wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy. Bez zbędnej zwłoki, pismem z 19 stycznia 2022

r. ustosunkowała się do odpowiedzi ZUS [...]. Od tej pory minęło ponad 2 lata a w powyższej sprawie nie podjęto żadnego rozstrzygnięcia.”

Skarb Państwa – Prezes Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w piśmie z dnia 28 marca 2024 r. zgłosił swój udział w sprawie, a także wniosł o odrzucenie skargi, ewentualnie o jej oddalenie jako bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga S.S. o stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07, niepublikowane, ograniczenie się w skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki tylko do wskazania dnia wniesienia apelacji przez ubezpieczonego

od wyroku Sądu drugiej instancji należy uznać za oczywiście niewystarczające dla spełnienia przesłanki „przytoczenia okoliczności uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania”, taka skarga nie odpowiada wymaganiu z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na przewlekłość, co zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy powoduje jej odrzucenie. Z kolei w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2007 r., III SPP 16/07, OSNP 2008 nr 9-10, poz. 153 stwierdzono, że brak w skardze żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania lub okoliczności uzasadniających takie żądanie (art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość) jest brakiem nieusuwalnym i powoduje odrzucenie skargi (art. 9 ust. 1 tej ustawy) (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z 28 listopada 2017 r., III SPP 47/17).

W ocenie Sądu Najwyższego wniesiona w niniejszym postępowaniu skarga na przewlekłość postępowania nie spełnia wymagań formalnych. Jak wskazano powyżej, skarga winna zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie. Za spełnienie tego wymogu nie sposób uznać, stwierdzenia skarżącej że „nieuzasadniona jest ponad 2 letnia zwłoka w wydaniu rozstrzygnięcia w sprawie nie budzącej wątpliwości w obowiązującym stanie prawnym i faktycznym”, ani też nazwy pisma tj. „skarga na bezczynność Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 11 października 2021 r. sygn. akt VI U 1235/21.”

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość odrzucił skargę, wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy.

Oktawian Nawrot Grzegorz Żmij Tomasz Przesławski

M.L.

[ms]